

ת"פ 25797/04/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 25797-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פלוני

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל ארבעה אישומים, שענינם ביצוע עבירות **תקיפת בת זוג, עבירה לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין תשל"ז-1977** (להלן: חוק העונשין); **היזק לרכוש במזיד**, לפי סעיף 452 בחוק העונשין (שתי עבירות) **ואיזמים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

2. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו והמתלוננת, בני זוג ולהם ילד משותף.

בהתאם לאמור באישום הראשון, בתאריך 31.1.2020 במהלך ויכוח על רקע חשדו של הנאשם כי המתלוננת בוגדת בו, נעלה עצמה המתלוננת בחדר השינה. הנאשם דפק על הדלת והמתלוננת פתחה את הדלת. או אז, אחז הנאשם בידיה של המתלוננת בחוזקה, השליך מידה את מכשיר הטלפון הנייד ונטל את מפתחות הדלת על מנת שהמתלוננת לא תנעל עצמה בשנית.

בהתאם לאמור באישום השני, שבוע עבור למתואר לעיל, על רקע ויכוח, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת והשליך אותו בחוזקה באופן שגרם לו לנזק במסך.

בהתאם לאמור באישום השלישי, בתאריך 18.1.2020 שלח האשם למתלוננת הודעת ווטסאפ בזו הלשון: "**לא רוצה כלום אני עצבני ל' באלוהים בא לי להרוג מישהו אותך יותר נכון**"; "**אני יעלה יתפוצץ עלייך בתוך הבית שלך ל' באלוהים**"; "**תמותי באימא שלי אני יחריב לך תאוטו מפגרת**". בהודעה נוספת ששלח עובר לכך ביום 7.11.2019 איים הנאשם "**תעני לי עכשיו באלוהים, אני אהרוג אותך**".

בהתאם לאמור באישום הרביעי, בתאריך 24.12.2019 בסמוך לשעה 3:00, במהלך ויכוח על רקע חשדו של הנאשם שהמתלוננת בוגדת בו, יצאה המתלוננת מהבית ונכנסה לרכבה. אז, חסם הנאשם את נתיב נסיעתה והכה בידו במראת צד הנהג של הרכב וכתוצאה מכך נשברה המראה ונגרם נזק של כ- 350 ₪.

תסקירי שירות המבחן

3. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר ובהמשך לכך התקבלו חמישה תסקירים. מקורותיו של הנאשם עולה כי חווה קשיים לא מעטים בחייו, איבד את הוריו בגיל צעיר והתמודד עם מצוקה רגשית וכלכלית. הנאשם ניהל מערכת זוגית עם המתלוננת לאורך כשלוש שנים, אשר הייתה מאופיינת במריבות ופרידות. ביחס לעבירות המיוחסות לו הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הצר על התנהלותו וחש מבוכה ואשמה כשלצד זאת תאר כי על אף התנהגותו הבוטה לא היה בכוונתו לממש את האיומים כלפי המתלוננת. בשיחה עם המתלוננת מסרה כי מאז הגשת התלונה ופרידתה מהנאשם הם מקיימים קשר תקין בעיקרו. בהמשך לכך שולב הנאשם במהלך חודש יולי 2022 בקבוצה ייעודית בתחום אלימות במשפחה אולם הגיע רק למחצית מהמפגשים. במהלך תקופה זו ניסה שירות המבחן לזמנו לפגישה אולם הנאשם התחמק ומסר סיבות שונות בגינת התקשה להגיע לקבוצה. כמו כן, לא הגיע לבדיקת שתן אליה זומן. נוכח האמור, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מוחשית וקונקרטיית אשר תמחיש לנאשם את חומרת העבירות ונמנע מהמלצה טיפולית.

4. בדיון שנערך ביום 28.9.2022 ביקש הנאשם כי תינתן לו הזדמנות נוספת להשתלב בטיפול. בית המשפט נעתר לבקשה ובד בבד הורה גם על קבלת חוות דעת על התאמתו של הנאשם לריצוי עבודות שירות.

5. בתסקיר נוספים עדכן שירות המבחן כי הנאשם חידש את הקשר וחזר להשתתף בקבוצה ביום 7.12.2022. הנאשם הקפיד על הגעה סדירה למרבית המפגשים הקבוצתיים (השתתף ב 12 מתוך 16). בצד זאת עלה הרושם שהוא מתייחס בצמצום לעבירות ולדפוסים האישיים שעומדים ברקע להן ומתקשה להיעזר בקבוצה ובקשר הטיפולי לצורך התמודדות עם קשיים. הנאשם שיתף כי הוא נתון בחובות כבדים, בין היתר, לגורמים שוליים המהווים מטרד בחייו והוא עורך מאמצים רבים על מנת להסדירם כשעובד שעות רבות ומתקשה לשלם את דמי השכירות. בחודשים האחרונים חל שינוי מסוים ביכולתו של הנאשם לשאת ולהיעזר בקבוצה ונראה כי פחת הסיכון במצבו, אם כי הוא עדיין מתקשה לדבר על החלקים האלימים באישיותו. בסיכומו של דבר, המליץ שירות המבחן על השתתפותו מובחן ושל"צ, על מנת לאפשר לנאשם להשקיע את כוחותיו בטיפול ולשמור על שגרת חיים תקינה בצד שמירה על מקום עבודתו.

טיעוני הצדדים בתמצית

6. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה, עו"ד ליאורה זמיר, על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם- שמירה על שלמות גופה של המתלוננת, כבודה ותחושת הביטחון שלה ובפרט כשהמעשים נעשו בתוך הבית, מקום בו היא אמורה לחוש מוגנת. המאשימה ביקשה לייחס משקל לחומרה לכך שמדובר בכמה אירועים שהתפרשו על פני תקופה של מספר חודשים ולא בפרץ אלימות רגעי. הדגישה כי הנאשם לא הניח למתלוננת, אשר ניסתה להימלט ממנו בשניים מהמקרים. נוכח האמור ולאחר שהפנתה לפסיקה, עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין

10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקשה המאשימה להתחשב בהודייתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן ומנגד הפנתה קשיים העולים מהתסקירים וכן לעברו הפלילי של הנאשם. בנסיבות אלה, ביקשה להשית על הנאשם 16 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

7. הסנגור, עו"ד בנימין בן נתן, סבור שהמתחם לו עותרת המאשימה הינו מופרז ואינו משקף נכונה את המעשים בהם הורשע הנאשם. בהתבסס על פסיקה שהגיש, טען שמתחם הענישה מתחיל ממאסר על תנאי, ציין שתקיפת המתלוננת התבטאה באחיזה ביד בלבד ולא נגרמו לה חבלות וכי האיומים נכתבו בהודעות טקסט ולא הוטחו בפני המתלוננת. בגדרי המתחם ביקש הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן במלואן תוך שהפנה לתסקירים הרבים אשר הצביעו על דרך טיפולית שעבר הנאשם, להודייתו בשלב מוקדם של ההליך וכן לכך שמאז ביצוע העבירות, למעלה משלוש שנים, כבר נישאה המתלוננת מחדש ובינה לבין הנאשם מתקיימים יחסים תקינים ואין עוד חשש מגילוי אלימות נוסף כלפיה. נוכח מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם ביקש להימנע מהשתתף מאסר ולו בעבודות שירות אשר יגדע את מטה לחמו.

8. בדבריו האחרונים לעונש אמר הנאשם: "**אני מאוד מצטער על המעשים שלי, אני לא מקל ראש, היום אני באמת מתמודד עם קשיים בחיים ואני בדרך שיקומית, אני לא רוצה להשחיר את החיים שלי בשבילי ובשביל הילד**".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. מעשיו של הנאשם מבטאים פגיעה בערכים החברתיים המוגנים, שבבסיסם זכותה של המתלוננת לביטחון בתוך כתלי ביתה, לשמירה על שלומה הפיזי והנפשי, זכותה לחיות בביטחון בכבוד ובשלווה נפש, ללא שתהא חשופה לאלימות או איומים בתוך התא המשפחתי. גם אם כל אחד מהמקרים אינו ברף גבוה של חומרה, כשלעצמו, מדובר בארבעה אירועי אלימות שונים, בין אם פיזית, מילולית או כלפי רכוש, בין השאר, על רקע חשדות של הנאשם שהמתלוננת אינה נאמנה לו, שיש בהצטברותם ללמד על דפוס התנהגות אלים וכוחני של הנאשם כלפי המתלוננת לאורך תקופה שאינה קצרה. מנגד ולקולה אציין כי התקיפה הפיזית הינה קלה, הנזק הפיזי שנגרם למתלוננת אינו חמור ולא נגרמו לה חבלות.

11. בתי המשפט חזרו ועמדו על הצורך להילחם בעבירות האלימות בתוך המשפחה על מנת להביא למיגורה של תופעה בזויה זו, בין היתר, באמצעות החמרה בענישה ועל דרך הכלל, יש לבכר בעבירות אלה שיקולי הרתעה וגמול על פני שיקולים אישיים של הנאשם (ראו: רע"פ 6577/09 **צמח נ' מדינת ישראל** (20.8.2009); ע"פ 4732/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.1.2012); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל**, (15.6.2021); רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021); ע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.2019)).

12. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, המאשימה הפנתה לרע"פ 1454/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.3.2021), שאינו תומך בעמדתה ואינו דומה לעניינו. מדובר במקרה בו הורשע המבקש באירוע יחיד של תקיפת בת זוג שכלל חניקה של המתלוננת, כיפוף ידה והדיפתה אל הספה מספר פעמים. חרף המלצת שירות המבחן ועל אף שמדובר היה באירוע חד פעמי, הותר בית המשפט העליון על כנה את הרשעתו של המבקש תוך שגזר עליו מאסר על תנאי והעמידו תחת צו מבחן; עוד הופנית לת"פ (נת') 5121-07-20 **מדינת ישראל נ' לב** (10.11.2020), שם הורשע הנאשם עבירה של תקיפת בת זוג וריבוי עבירות של אימים כלפי בת זוגו ואמה. מדובר במקרה חמור מעניינו. בהתאם לאמור בכתב האישום, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, פרודתו, סירב לעזוב ואיים עליה ועל אמה אימים קשים ביותר שנמשכו גם לאחר מכן בעשרות הודעות ווטסאפ. כחודש עובר לכך תקף דחף את המתלוננת והיא נפלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 13 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (נת') **מדינת ישראל נ' פלוני** (2.5.2022), מדובר במי שהורשע במסגרת שלושה אישומים בתקיפת רעייתו שהייתה בחודש התשיעי להריונה. הנאשם דחף את המתלוננת לעבר המיטה, סטר לה כשהיו ברכב, הכול על רקע אי שביעות רצונו ממה שלבשה. באירוע נוסף ירק עליה והשפיל אותה בעוד במסעדה וכן איים עליה במספר הזדמנויות אימים קשים לעיני ילדיה, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם שהיה עצור עד לתום ההליכים 10 חודשי מאסר בפועל. עוד הפנתה המאשימה לת"פ (ראשל"צ) 53798-02-21 **מדינת ישראל נ' אסף חיים** (4.10.2021), שם גזר בית המשפט על נאשם בעל עבר פלילי 22 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת אימים. גם כאן מדובר במקרה שנסיבותיו חמורות יותר ובאימים שבית המשפט הגדיר "ברף הגבוה והם מהקשים והמצמררים שנשמעו בין כותלי בית המשפט". חשוב מכך - על גזר הדין הוגש ערעור מטעם הנאשם שהתקבל בעפ"ג (מרכז) 24951-11-21 (פסק דין מיום 9.1.2022) והעונש הופחת ל-15 חודשי מאסר בפועל ובנסיבות אלה לא ייתכן כי המאשימה תפנה לגזר הדין של בית המשפט השלום שכן מדובר בהטעיה של ממש. המאשימה תיקח זאת לתשומת לבה ומוטב כי תתמוך בעתיד את עמדותיה לעונש בפסיקה מנחה ולא בפסיקה של ערכאות דיוניות.

13. ההגנה הפנתה מצדה לת"פ (רמלה) 9612-06-22 **מדינת ישראל נ' דיוקר** (27.6.2023), שם דן בית המשפט בנאשם שהורשע בביצוע עבירות הפרת צו שנועד להגן על אדם, תקיפת בת זוג, אימים, היזק לרכוש במזיד והטרדה באמצעות מתקן בזק. מדובר במי שהפר במספר מועדים צו הגנה שהוצא במסגרת הליכים בבית המשפט לענייני משפחה; באירוע נוסף דחף את המתלוננת בנוכחות בנותיהם הקטינות ובאירוע אחר איים שישבור לה ציוד. בית המשפט קבע מתחם הנע ממאסר על תנאי ועד מאסר של מספר חודשים שיכול שירוצה בעבודות שירות והשית על הנאשם ענישה בתחתית המתחם; ת"פ (ראשל"צ) 13781-02-21 **מדינת ישראל נ' אמירמוב** (23.5.2023), דובר במי שהורשע בעבירות אימים, הטרדה באמצעות מתקן בזק ותקיפת בת זוג. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר בפועל ומצא לסטות מהמתחם לקולה מטעמי שיקום; עוד הופנית לעפ"ג (מחוזי-חי') 8694-09-20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (6.5.2021) וכן לגזר דין שניתן על ידי בת"פ 40104-08-21 **מדינת ישראל נ' דרוסקין** (18.9.2023), אולם הם אינם רלוונטיים לעניינו שכן מדובר שם באירוע חד פעמי של תקיפה.

14. אפנה למספר פסקי דין נוספים שעשויים להאיר על רמת הענישה הנוהגת, בשינויים המחויבים:

רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.2016): המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של תקיפת בת-זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה, שאפשר שיינשא בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, שישה חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.2016): נדחתה בקשת רשות ערעור של מבקש, שנדון ל-5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, ולמאסרים מותנים בגין הרשעתו בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בנסיבות בהן דחף את אשתו ובעט בה.

רע"פ 1884/19 לולו נ' מדינת ישראל (14.3.2019): המבקש הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה כלפי בת זוג בגין ארבעה אירועים. באירוע הראשון הכה המבקש את המתלוננת עם אגרוף בראשה וגרם לה לשריטות בצוואר ובחזה, באירוע שני אחז בגרונה בשתי ידיו והצמיד אותה לקיר, באירוע שלישי סטר לה בפניה ובאירוע רביעי משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, והטיל על המבקש ארבעה חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות במצבו הרפואי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017): המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בשני אישומים של תקיפת בת זוג ואיומים. האירוע אחד תקף המבקש את המתלוננת, שהייתה בהריון, בכך שמשך בקרסול רגלה כדי שתקום לסדר ולנקות את הבית, לאחר מכן קילל אותה, צעק ואיים עליה. בהמשך משך בידה, משך באוזנה והסיר את כיסוי ראשה. באירוע נוסף, דחף המבקש את המתלוננת על מחוץ לחדר ואיים עליה שאם תיכנס יכה אותה חזק יותר. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר והשית על המבקש, אדם נעדר עבר פלילי, 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ג (מרכז) 1616-12-20 פיקדו נ' מדינת ישראל (15.2.2021): המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירות איומים ותקיפת בת זוג, בכך שתפס בשערה של המתלוננת, משך ובעט בה. שכנה שהבחינה במתרחש צעקה למערער לחדול ממעשיו וזה איים עליה בתגובה. בהמשך זרק המערער טלפון על המתלוננת, תפס בידה ומשך אותה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם, שנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול ויינשא בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נוספים. המערער נידון למאסר בן 14 חודשים הכוללים הפעלת מאסרים מותנים (5 חודשים ו-3 חודשים). ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו, המאסרים המותנים הופעלו בחופף והמערער נידון לעונש מאסר בן 11 חודשים.

15. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר שנ ניתן לרצות בדרך עבודות שירות ועד ל-18 חודשים, לצד עונשים נלווים.

גזירת עונשו של הנאשם

16. לא הונחו בפניי נסיבות המצדיקות סטייה מהמתחם ולפיכך ייקבע עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה.

17. הנאשם כבן 32. בעברו חמישה רישומים קודמים, שלושה מהם ישנים למדי, אחד בגין היעדר מן השירות ורישום נוסף ללא הרשעה בעבירות רכוש מבית המשפט לנוער. בשנת 2014 הורשע בעבירת איומים ומוקדם יותר באותה שנה נדון למאסר בן 28 חודשים בגין ביצוע שוד מזויין, הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב.

18. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, חסך בזמן שיפוטי ואת עדות המתלוננת. הודייתו מבטאת הכרה בפגיעה שגרם למתלוננת והתרשמתי כי החרטה שהביע היא כנה וכי הוא מצר על המעשים.

19. דרכו של הנאשם בהליך הטיפול לא הייתה קלה. בתחילת הדרך ניכר שאינו פנוי לשיקום, בין היתר על רקע קשיים עמם התמודד בחיי היומיום ובראשם קשיים כלכליים, אולם בהמשך התגייס להליך הטיפולי כמידת יכולתו וגם אם השינוי בתפיסותיו אינו עמוק דיו, לא ניתן להתעלם ממאמציו לשיקום כמו גם מהתרשמות שירות המבחן מהפחתה בסיכון הנשקף מצדו להישנות עבירות אלימות נוספות.

20. עוד מצאתי לשקול לקולה את הזמן הארוך שחלף מאז המעשים - ארבע שנים שבמהלכן נמנע הנאשם מביצוע עבירות נוספות. כעולה מהתסקירים, בני הזוג נפרדו בסמוך לאירועים מושא כתב האישום ואין ביניהם קשר למעט קשר קונקרטי בנוגע לבנם המשותף. המתלוננת נישאה שוב, עברה לעיר אחרת ואינה חוששת מהנאשם.

נוכח מכלול השיקולים, מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה, והתוצאה היא שאני גוזרת על עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 5 חודשים.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 3.3.2024 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.
ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, עבירת איומים או היזק לרכוש במזיד למשך 3 שנים.

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 1,500 ₪. המאשימה תעביר את פרטי נפגעת העבירה למזכירות בית המשפט בתוך 7 ימים, ותעדכן את נפגע העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 1.1.24.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ד, 26 נובמבר 2023, בנוכחות הצדדים.